

38. Віасъ, като го попытала: кой є наї
зâлъ добитакъ; рече: ако пыташъ за дй-
вутѣ є мчайтельатъ, ако ли за пытомытѣ
є ласкателъатъ.

39. Антіоенъ, като че го хвалатъ
азыкавы человѣкъ: бѣлкимъ сторицъ нѣкогъ,
злѣ рече; на пріателитѣ си.

40. Фаліса попытала: що видѣ рѣдко на
стѣгатъ; а той вѣтѣща: старазъ мчайтель.

41. Гекратъ ритна го єдинъ візъменъ че-
ловѣкъ, а той не мѣ рече ніющо. Пріателитѣ-
мѣ сѧ чудѣха, и той имъ каза: ако ма-
рѣтнаше магаре, трѣбаше ли да го рѣтна и азъ

42. Аристотель, като че чи нѣкойси го
хвали, рече: кога ма нѣма нѣка ма и бій.

43. Фаліса рече: наї вѣтхъ нѣщо є Божъ,
защо нѣма начало: а наї красно стѣгатъ
защо є Божіе соуданіе: а наї чи вѣрасто
суматъ.

44. Галона попытала на єдинъ соборъ
візъменъ ли є та мачи, или нѣма що да
рече: а той вѣтѣща: възможно ли є да
молчи візъменъ человѣкъ;

45. Попытала Сіменіда: защо сѧ мол-
чініто